

Marek Stockinger – Kondiční schopnosti ve fotbale. Komparace vrcholové a výkonnostní úrovně u hráčů ve věku 16-18 let

Oponentský posudek rigorózní práce

Téma práce je velmi zajímavé a aktuální. Kondiční trénink ve sportovních hrách bývá v současnosti zaměřen velmi specificky ve vztahu k obsahové náplni dané sportovní hry. V případě této práce se jedná o snahu zachytit souvislost mezi úrovní soutěže a ukazateli kondiční připravenosti ve fotbale.

Autor práce předkládá spis o rozsahu 109 stran, přičemž 70 stran je věnováno teoretickému úvodu a východiskům. Popis vlastního výzkumného šetření je zpracován ve zbytku práce, která neobsahuje přílohy.

Ve strukturovaném abstraktu bych očekával v položce výsledky uvedení konkrétních nálezů. Rovněž by měl být uveden závěr, který z této studie vyplývá.

V teoretické části se autor věnuje charakteristice fotbalového zatížení, analýze faktorů ovlivňující výkon a výkonnost. V závěru teoretické části se věnuje jednotlivým složkám kondice a jejich testování. Domnívám se, že rešerše zpracovaná z novější a především zahraniční literatury by mohla potencionální čtenáře oslovit. Například první tabulka (citace z roku 1987) o analýze potřeby jednotlivých složek kondice v jednotlivých hrách je již myšlenkově dávno překonaná a neplatná. Autor píše, že „Korček ... dospěl k následujícím závěrům“, ale neuvádí jakým (str. 34, odst. 1). V tabulce 7 (str. 44) uvádí autor položku „vzdálenost v km“, ale uvádí ji v procentech. Na straně 54 uvádí autor pojem koordinační síla; domnívám se, že se jedná o koordinační faktory síly.

Od kapitoly 2.6. má práce charakter disertační práce s náležitým zpracováním zahraniční literatury. Autor cituje novou zahraniční literaturu a předkládá závěry uvedených studií. Otázkou zůstává, zda lze ve studii Hegeruda a kol. (2007) považovat zatížení za intermitentní (str. 58).

Ve výzkumné části nalezneme několik drobných nedostatků, které by při vhodném dopracování rapidně zvýšily skutečný vědecko-pedagogický přínos práce. Protokol rozcvičení je naznačen, bylo by vhodné jej popsat detailněji. Chybí zdůvodnění výběru testů, místo intermitentního testu na bicyklovém ergometru by bylo vhodnější použít jinou formu, která svým pohybovým vzorcem více odpovídá dané sportovní hře. Protokol (obr. 6 – str. 83) je velmi nepřehledný, bylo by dobré tento obrázek lépe popsat a zvětšit.

Výsledková část začíná kapitolou, která by měla patřit do metodické části. Autor popisuje výsledky pomocí průměrů a směrodatných odchylek. Zde vidím největší rezervu práce v nedostatečném statistickém zpracování výsledků, není použit ani t-test, ani nejsou počítány charakteristiky věcné významnosti. Rovněž prezentace výsledků by měla vyšší výpovědní hodnotu při použití jiných typů grafů (např. krabicové, nebo znázornění průměru a směrodatné odchylky). Autor následně prezentuje rozdíly jako procentuální, ale bylo by vhodnější použít jiné ukazatele.

Diskuse a závěry práce jsou přiměřené. Práce je zpracována bez významných pravopisných a stylistických chyb. I přes určité nedostatky má rigorózní práce svoji kvalitu a odpovídá požadavkům UK FTVS. **Doporučuji práci podstoupit k obhajobě.**

V Praze 12.12.2016

Mgr. Vladimír Hojka, Ph.D.